

ROMÂNIA
TRIBUNALUL - SECȚIA CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ NR.423 F

Pe rol soluționarea cauzei civile de contencios administrativ și fiscal, privind pe reclamanta O, în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. și ACTIVITATEA DE CONTROL FISCAL -având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de , fiind consemnate în încheierea pronunțată în aceeași dată, ce face parte integrantă din prezenta când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera în cauză, a amânat pronunțarea pentru vineri,2008 .

După deliberare,
INSTANȚA

Asupra contenciosului administrativ de față :

Prin contestația înregistrată la această instanță sub nr. , reclamanta contestatoare O cu sediul în comuna , în contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. - Biroul soluționare contestații, cu sediul în ....SI D.G.F.P. - A.I.F. -cu același sediu, a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei nr...., emisă de D.G.F.P. - Biroul soluționare contestații, deciziei de impunere nr. 07, emisă de D.G.F.P. și a Raportului de Inspecție Fiscală din 05., privitor la TVA din capitoul III.1, ca fiind netemeinice și nelegale. Prin aceeași cerere a solicitat suspendarea deciziei de impunere nr. , până la soluționarea definitivă și irevocabilă a contestației, conform art. 15 din Legea 554/2004, cu modificările ulterioare.

În motivarea contestației, arată că în urma efectuării inspecției fiscale pentru perioada 01.07.2004 - 30.09.2007, lucrătorii D.G.F.P. au întocmit raportul de inspecție fiscală din data de 27.11.2007, prin care au stabilit că reclamanta nu a fost plătitoare de TVA până la data de 30.06.2004, iar prin depășire de plafon la 31.05.2007, devine plătitoare de TVA începând cu 01.07.2004, inspectorii au apreciat că în luna mai 2004 organizația realizează venituri din subvenții de lei și din livrări de apă de lei, depășind în această lună plafonul de scutire de 200.000 lei, prevăzută de Legea 571/2003 R, art. 152 alin. 2. Aceștia constată că organizația avea obligația ca până la

10.06.2004 să se înregistreze ca plătitor de TVA conf. art. 153 alin. 1 lit. „b” din Legea 571/2003 R și începând cu luna iulie 2004 devenea plătitor de TVA.

Pentru aceste aspecte s-a emis decizia de impunere nr. 981/06.1.22007, prin care se stabilește o obligație la plată în sumă totală de 91.614 lei, din care 56.684 lei reprezintă TVA și 34.930 lei majorări de întârziere.

Împotriva acestor acte, reclamanta a formulat contestație la organul emitent al actului administrativ, D.G.F.P. înregistrată sub nr.

Prin decizia nr. a fost respinsă în totalitate contestația privind suma de lei, din care lei reprezintă TVA și lei majorări de întârziere.

În temeiul dispozițiilor art. 14 și 15 din Legea 554/2004 solicită suspendarea deciziei de impunere nr. prin care se stabilește o obligație la plata în sumă totală de lei, din care lei reprezintă TVA și lei majorări de întârziere, având în vedere următoarele considerente:

- organizația este o entitate fără scop patrimonial, constituită în baza Legii 138/2004 - îmbunătățirile funciare, cu activități de natură profesională, în interesul membrilor săi, dar și ca activitate de interes public (conform art. 8 din Legea nr. 138/2004), privind livrarea apei pentru irigat, achiziția, exploatarea și întreținerea sistemelor și rețelelor de irigații și activități auxiliare necesare acestora;

- conform statutului și Normelor metodologice de aplicare a Legii îmbunătățirilor funciare, veniturile, excedentul care reprezintă diferența dintre veniturile anuale și cheltuielile pentru realizarea acestor venituri, se distribuie către rezerve legale și restul se reinvestește (se va folosi pentru executarea de lucrări de investiții și înlocuirea activelor uzate din patrimoniul organizației);

- organizația este subvenționată de stat în proporție de aproximativ 80%, iar 20% reprezintă activitatea efectivă de încasări pentru prestările de servicii privind livrarea apei pentru irigații.

În condițiile în care organizației îi vor fi poprite conturile (sau orice alte măsuri de executare) care sunt alimentate de subvențiile de la stat pentru pregătirea campaniei de primăvară privind livrarea apei, privind reparațiile curente și pregătirea instalațiilor și sistemelor pentru irigat, în condițiile în care nu mai vor putea fi plătite salariile, nu va mai putea fi asigurat serviciul de paza pentru stațiile de pompare, activitatea de udare din campania de

primăvară ar fi compromisă, întregul patrimoniu se poate ruina, s-ar crea o pagubă iminentă și s-ar paraliza întreaga activitate în organizație.

În concluzie, obligarea organizației la plata obligațiilor fiscale stabilite prin decizia de impunere atacată, în actuala situație creată de organele fiscale, ar pune organizația în imposibilitatea prestării serviciilor de livrare a apei pentru irigații, ceea ce ar avea consecințe importante atât în plan social, public, cât și asupra activității întregii organizații.

În dovedire, a solicitat proba cu înscrisuri, interogatoriu pârâtei și expertiză contabilă.

În drept, și-a întemeiat cererea pe dispozițiile art. 218 Cod pr. fiscală, art. 8, 14, 15 din Legea nr. 554/2004.

Cererea este legal timbrată cu 194 lei și timbru judiciar de 0,3 lei.

Legal citată a depus întâmpinare D.G.F.P. - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Activitatea de inspecție fiscală Ialomița, prin care a solicitat respingerea cererii deoarece Organizația avea obligația să se declare plătitor de TVA, la data de 01 a lunii următoare celei în care se solicită luarea în evidență și începând cu data de 01.07.2004, a devenit plătitor de taxă, conform art. 153 alin. 1 lit. „b” din Legea 571/2003, întrucât a depășit plafonul de scutire de 2 milioane lei. De asemenea, potrivit art. 152 alin. 6 și pct. 62 alin. 2 din HG nr. 44/2004 : „ în sensul art. 152 alin. 6 din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă, conform art. 153 alin. 7 din Codul fiscal.”

În ceea ce privește contestarea sumei de lei accesorii aferente TVA în sumă de lei, organul de soluționare contestației reține că stabilirea acestora în sarcina petentei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, întrucât în sarcina organizației a fost reținut ca fiind datorat debitul de natura

taxei pe valoare adăugată, aceasta datorează și accesoriile calculate de inspectorii fiscali.

Cu privire la suspendarea executării până la soluționarea pe fond a cauzei, apreciază că, în cauză, nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente.

Tribunalul, din examinarea lucrărilor dosarului, analiza și evaluarea dovezilor administrate, în raport și de prevederile legale incidente, apreciază contestația ca neîntemeiată, pentru considerentele ce vor fi expuse în cele ce urmează.

În urma efectuării inspecției fiscale la contestație în perioada 01.07.2004 - 30.09.2007, s-a reținut de către inspectorii fiscali că, în baza documentelor depuse la Direcția pentru agricultură și dezvoltare rurală, aceasta a primit subvenții pentru energie și apă.

Conform prevederilor art. 212 alin. 1 lit. „d” din Ordinul nr. 1752/2005 „în categoria veniturilor din exploatare se cuprind veniturile din subvenții de exploatare, reprezentând subvenții pentru acoperirea diferențelor de preț și pentru acoperirea pierderilor, precum și de alte subvenții de care beneficiază entitatea”.

La control s-a constatat că reclamanta contestație a depășit plafonul de 200.000 lei ca urmare a realizării veniturilor din subvenții pentru energie și apă, plafon prevăzut de art. 152 alin. 2 din Legea nr. 571/2003.

Potrivit acestor prevederi „Persoanele impozabile nou înființate pot beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă declară că vor realiza anual o cifră de afaceri estimată de până la 2 miliarde lei inclusiv și nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxa pe valoare adăugată. Persoanele impozabile înregistrate fiscal, care ulterior realizează operațiuni sub plafonul de scutire prevăzut la alin. 1, se consideră că sunt în regimul special de scutire, dacă nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoare adăugată”. (3) „Persoanele impozabile care depășesc în cursul unui an fiscal plafonul de scutire, sunt obligate să solicite înregistrarea ca plătitor de TVA în regim normal, în termen de 10 zile de la data constatării depășirii”.

Din actele și lucrările dosarului, tribunalul reține că reclamanta contestație avea obligația să se declare plătitor de TVA la data de 01 a lunii următoare celei în care se solicită luarea în evidență și începând cu data de 01.07.2004, a devenit plătitor de taxă, conform art. 153 alin. 1 lit. „b” din Legea 571/2003, deoarece a depășit plafonul stabilit de lege.

Fată de prevederile art. 152 (6) și pct. 62 alin. 2 din HG nr. 44/2004 conform căroră „în cazul în care persoana impozabilă a atins sau depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, în mod corect inspectorii fiscali au

solicitat prin raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere plata taxei pe care contestatoarea ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă 01.07.2004 și data identificării nerespectării prevederilor legale.

Având în vedere că reclamanta contestatoare nu s-a conformat prevederilor legale sus-arătate, tribunalul apreciază că suma de lei reprezintă TVA , stabilită de inspectorii fiscali, este datorată bugetului starului, în acest cuantum, care nu a fost contestat de reclamantă. Corect au stabilit inspectorii fiscali și suma lei, reprezentând majorări de întârziere aferente sumei datorate cu titlu de TVA, deoarece, potrivit art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, modificat și completat, „Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv”.

Cum prin contestația formulată, reclamanta contestatoare a solicitat și suspendarea deciziei de impunere nr. tribunalul a fixat, înconformitate cu dispozițiile art. 215 alin. 2 Cod pr. fiscală, o cauțiune de lei care a fost consemnată cu chitanța de consemnare nr.

Având în vedere toate aceste considerente, tribunalul urmează a respinge, ca neîntemeiată, cererea de suspendare a executării deciziei de impunere nr. din 6 decembrie , emisă de D.G.F.P. - Activitatea de Inspecție Fiscală.

Va respinge, ca neîntemeiată, contestația formulată de reclamanta , în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. și Activitatea de Inspecție Fiscală .

Urmează a dispune restituirea către reclamantă a sumei de lei, consemnată cu titlu de cauțiune la C.E.C. ă, potrivit recipisei nr.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Respinge, ca neîntemeiată, cererea de suspendare a executării deciziei de impunere nr. din

Respinge, ca neîntemeiată, contestația formulată de reclamanta cu sediul în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P și Activitatea de Inspecție Fiscală, Dispune restituirea către reclamantă a sumei de, consemnată cu titlu de cauțiune la C.E.C.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Data și citită în ședință publică azi, 04.04.2008.

